

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116223328
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1116223328.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava 1 v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v právnej veci Ž.: Y.. T. U., nar. XX.XX.XXXX, W. XX, XXX XX Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., Lehotského 4, 811 06 Bratislava, IČO: 36 757 276, proti žalovaným v 1.rade: T.. T. W., nar. XX.XX.XXXX, I. XXXX/X, XXX XX V., v 2.rade: T. O.Á., nar. XX.XX.XXXX, O. XXXX/XX, XXX XX V., obe zastúpené: Záhoráková&Partners, s.r.o., Krasovského 13, 851 01 Bratislava, IČO: 47 232 412, o určenie dedičského práva takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 08.11.2016 sa žalobkyňa domáhala určenia, že je dedičkou po poručiťovi T. W. nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Š. XXXX/XX, XXX XX Bratislava, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX z dôvodu, že s ním v čase jeho smrti a po dobu najmenej jeden rok pred jeho smrťou viedla spoločnú domácnosť. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnila tým, že poručiť T. W., naposledy bytom: Š. XXXX/XX, XXX XX Bratislava, narodený: XX.XX.XXXX, zomrel dňa: XX.XX.XXXX. Poručiť zomrel ako slobodný a bezdetný. Ako poručiťovi dedičia vystupujú v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava 1, spis. zn. 3D/66/2016, Dnot 15/2016, deti po zomrelej sestre poručiťa (poručiťove netere) - odporca č. I: T.. T. W., I. XXXX/X, XXXXX V., narodená: XX.XX.XXXX, občianka SR a odporca č. 2: T. O., O.Q. XXXX/XX, XXX XX V., narodená XX.XX.XXXX, občianka SR, ktoré popierajú dedičské právo žalobkyne s odôvodnením, že žalobkyňa s poručiťom nebývala v spoločnej domácnosti po dobu viac ako dva roky a že sa nestarala o spoločnú domácnosť s poručiťom.

2. Žalobkyňa sa dňa 19.04.2016 písomne prihlásila do dedičského konania po poručiťovi ako dedič v tretej dedičskej skupine podľa ust. § 475 ods. I Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa s poručiťom žila dlhšie ako po dobu jedného roka pred poručiťovou smrťou v spoločnej domácnosti a tiež sa starala o spoločnú domácnosť s poručiťom. Žalobkyňa sa pozná s poručiťom od roku 1960, pričom mnoho rokov boli v priateľskom vzťahu a neskôr sa zasnúbili, o čom boli informovaní aj príbuzní poručiťa. Spočiatku žalobkyňa nebývala s poručiťom v jednom byte, nakoľko má vlastný byt. Žalobkyňa však poručiťovi počas života zabezpečovala všetky poručiťove osobné veci a tiež sa žalobkyňa pravidelne starala o domácnosť poručiťa na adrese Š.H. XXXX/XX P. X. - U. T., pričom poručiťovi pravidelne aj nakupovala všetky nevyhnutné veci pre poručiťa. Žalobkyňa mala vždy kľúče od bytu poručiťa na adrese Š. XXXX/XX P. X. - U. T.. Posledné dva roky života poručiťa žalobkyňa aj bývala s poručiťom, spoločne nakupovali, spoločne chodili na obedy a rôzne podujatia a žalobkyňa prespávala pravidelne u poručiťa. Keďže žalobkyňa má aj byt na W. D.. Č.. XX P. X., stávalo sa často, že poručiť sa zdržiaval v byte žalobkyňa, kde sa žalobkyňa

starala tiež o osobné potreby a záležitosti poručiťa. Poručiť v byte žalobkyne často prespával, pretože žalobkyňa skutočne bral ako člena spoločnej domácnosti. Žalobkyňa mala k dispozícii od poručiťa bankomatovú kartu k bankovému účtu poručiťa, z ktorej mohla sama vybrať finančné prostriedky na zabezpečovanie ich spoločných každodenných potrieb. Žalobkyňa tiež uvádza, že poručiť v roku 2015 ochorel a dostal mozgovú príhodu, pričom sa len výhradne žalobkyňa každodenne starala o potreby poručiťa, počas celej doby hospitalizácie poručiťa, žalobkyňa poručiťa denne navštevovala a zabezpečovala poručiťovi všetky potreby a záležitosti až do času poručiťovej smrti.

3. Žalobkyňa tiež uvádza, že poručiť svojim neteriam - odporkyňa č. 1 a odporkyňa č. 2 nedôveroval, lebo ho veľakrát v živote sklamali a oklamali. Žalobkyňa ďalej uvádza, že od roku 2011 sa o poručiťa vôbec nezaujímali a to ani prasynovec poručiťa - U. W. (ďalej len „prasynovec“), pričom tieto fyzické osoby ani nemali žiadnu vedomosť o mozgovej príhode a hospitalizácii poručiťa až do času smrti poručiťa a ani poručiťa nenavštevovali od roku 2011 a ani sa nezaujímali a nestarali o potreby poručiťa. Ani odporkyňa č. 1 a ani odporkyňa č. 2 a ani prasynovec poručiťa nežili s poručiťom v spoločnej domácnosti a ani sa nestarali o spoločnú domácnosť poručiťa. Odporkyňa č. 1, odporkyňa č. 2 a prasynovec poručiťa od roku 2011 s poručiťom ani nekomunikovali a to ani telefonicky. Žalobkyňa uvádza, že medzi poručiťom na jednej strane a odporkyňou č. 1 a odporkyňou č. 2 a prasynovcom poručiťa na strane druhej prebiehalo viacero súdnych konaní v čase smrti poručiťa na Okresnom súde Bratislava 1 sp.zn. 19C 22/2014 o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a na Okresnom súde Humenné sp.zn. 17C 30/2014 o neplatnosť darovacej zmluvy. Žalobkyňa taktiež poukazuje na skutočnosť, že prasynovec poručiťa podal po smrti poručiťa na žalobkyňu trestné oznámenie, ktoré bolo vedené OR PZ v Bratislave I, odbor kriminálnej polície, 3. oddelenie vyšetrovania, Sasinkova 23, 812 13 Bratislava pod č.k. Č.: ()G.-XXX/X- P.-X.-XXXX-V., pričom vykonaným vyšetrovaním vyšetrovateľ PZ bolo preukázateľne zistené, že žalobkyňa žila s poručiťom najmenej po dobu dvoch rokov pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a z toho dôvodu sa žalobkyňa starala o spoločnú domácnosť s poručiťom.

4. Skutočnosť, že žalobkyňa bola najbližšou osobou žijúcou s poručiťom T. W. dokazujú aj ich spoločné účasti na bohoslužbách a na stretnutiach s cirkevnými hodnosťami. Taktiež najbližší vzťah žalobkyne k poručiťovi dokazujú aj záznamy z hospitalizácie poručiťa v nemocniciach v období posledných rokov, kde poručiť vždy uviedol ako osobu blízku výlučne len žalobkyňu. Ďalšou skutočnosťou preukazujúcou blízky vzťah žalobkyne k poručiťovi je samotný pohrebný obrad, kde žalobkyňa bola počas celého obradu najbližšie k truhle so zosnulým a postavenie žalobkyne ako najbližšej osoby bolo akceptované všetkými rodinnými príslušníkmi ako aj cirkevnými hodnosťami. Blízky vzťah žalobkyne a ich spoločný život nikto z príbuzných poručiťa nespochybňoval a to až do doby, keď sa začalo prejednávať dedičstvo po poručiťovi.

5. Poslednou vôľou poručiťa bolo, aby ani žalované a ani prasynovec poručiťa nedostali žiaden majetok v dispozícii poručiťa po poručiťovej smrti. Poručiť už po odvolaní svojho závetu dňa XX.XX.XXXX - u notára Y. T. Č., I. X, XXX XX Bratislava - U. T., nestihol spísať nový závet v prospech žalobkyne, v prospech Slovenskej republiky, viacerým cirkevným zborom a v prospech Matice Slovenskej, nakoľko zdravotný stav poručiťa sa rapidne zhoršoval zo dňa na deň a rozdelenie majetku a hlavne umeleckých diel v prospech jednotlivých dedičov nebolo do smrti poručiťa ukončené.

6. Žalobkyňou vyššie uvedené tvrdenia sú preukázateľné svedeckými výpoveďami viacerých svedkov, ktorí navštevovali poručiťa počas jeho života nie len na mieste jeho trvalého bydliska: Š. XXXX/XX P. X. - U. T.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, pretože žalobkyňa preukázateľne žila s poručiťom najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a z toho dôvodu sa starala o spoločnú domácnosť a o poručiťa, žalobkyňa týmto navrhuje konajúcemu súdu prvej inštancie, aby žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

7. Žalovaná v 1.rade k podanej žalobe sa písomne vyjadrila podaním zo dňa 23.02.2017 v ktorom uviedla, že žalobkyňa nikdy nežila s nebohým T. W. v spoločnej domácnosti. Bola len jeho opatrovatelkou, čo vyplýva z viacerých okolností a dôkazov. Skutočnosť, že opatrovala nebohého T. W., potvrdila aj pred viacerými svedkami po pohrebe na kare. V spoločnej domácnosti s nebohým T. W. nemohla žiť, pretože v byte neboli žiadne jej osobné veci, z ktorých by vyplývalo, že v byte bývala. Byt bol v zlom stave, bol tam veľký neporiadok a túto skutočnosť môže potvrdiť aj jej syn U. W., ktorého navrhuje, aby bol vypočutý ako svedok. Nebohý T. W. bol v roku 2015 - 2016 často v nemocnici, bol

po mozgových príhodách, v Bratislave ho navštevoval môj syn Slavomír. Ona sa v tom čase starala o manžela, ktorý bol onkologický pacient. Nebohý bol ťažko dementný, ľahko manipulovateľný, čo vyplýva aj z lekárskej správy z pitvy. Sestrin manžel je po operácii srdca a preto sa nemohli, vzhľadom k veku, vzdialenosti a zdravotných problémov najbližší príbuzní starať o nebohého T. W.. Prihlásenie žalobkyne do dedičského konania po nebohom T. W. považujem len za účelové so snahou získať majetok po nebohom T. W.. Bývanie v spoločnom byte s T. W. a najmä starostlivosť o spoločnú domácnosť popiera a túto skutočnosť potvrdzujú aj svedkovia, ktorí bývajú v bytovom dome, kde býval a zomrel T. W.. Čestné prehlásenia týchto susedov sa nachádzajú v súdnom spise na Okresnom súde Bratislava 1, číslo konania 3D/66/2016, ktorý žiadala pripojiť k tomuto súdnemu spisu. Z vyjadrenia týchto svedkov vyplýva, že žalobkyňa tam neprespávala, nebývala v spoločnej domácnosti a o T. W. sa žalobkyňa len ako opatrovateľka starala. Tvrdenia, že ako rodina sme sa o T. W. nezaujímali sú nepravdivé, mám zato, že vzhľadom na jeho chorobu, túto skutočnosť zneužívali viacerí ľudia, ktorý ho počas jeho života a jeho choroby manipulovali, navádzali ho na nezmyselné žaloby a v konečnom dôsledku navádzali žalobkyňu na prihlásenie sa do dedičského konania, aby sa vyhlásila za dedičku. Samotné fotografie žalobkyne pri bohoslužbách a na pohrebe (fotografie ako dôkazy predložila) nesvedčia o skutočnosti, že žalobkyňa s nebohým T. W. žila v spoločnej domácnosti. Dokonca sme z vďaky za opatrovanie T. W.W. zabezpečili pre žalobkyňu aj veniec a dovolili sme, aby stála pri nás, ale nie z dôvodu, že by bola družkou, ale len z dôvodu, že bola jeho opatrovateľkou a poslednou osobou, s ktorou nebohý T. W. pred svojou smrťou rozprával. Nikdy v rodine sme pani U. nebrali ako družku alebo osobu, ktorá sa mala starať o spoločnú domácnosť a výslovne popierame, aby žalobkyňu nebohý T. W. nám ako rodine predstavil ako družku, toto tvrdenie je klamstvo. Taktiež žalobkyňou uvádzanie údajnej poslednej vôle nebohého T. W.W. je len účelové, so snahou určitých osôb rozdeliť majetok, najmä umelecké diela T.H. W.. Žalobkyňa je podľa nášho názoru len osobou nastrčenou v dedičskom konaní, ktorá má získať časť majetku po nebohom T. W.. Jej tvrdenie, že nebohý T. W. chcel spísať testament, kde chcel zanechať svoje diela a majetok rôznym inštitúciám je považované len za účelové so snahou vykresliť nebohého T. W. ako osobu, ktorá chcela darovať svoj majetok štátu. Naopak už počas života T. W. daroval svojej rodine svoje diela, nehnuteľnosti, avšak následne osoby, ktoré sa o tom dozvedeli chceli túto skutočnosť prekaziť a nahovorili T.Á. W. na podávanie rôznych žalôb proti svojim neteriam a svojmu synovcovi.

8. Kvôli svojej chorobe bol T. W. ľahko manipulovateľný. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že T. W. v posledných rokoch života napríklad aj pri svojich posledných narodeninách rozdával obrazy, peniaze, nechával si prítomnými bozkávať ruky. V poslednom období vpúšťal do bytu bezdomovcov a pouličných predavačov, požičiaval bezhlavo peniaze o čom svedčí aj predložená kópia písomného potvrdenia zo dňa o poskytnutí ..Eur Chorobu nebohého T. W. (ťažká demencia) zneužívali rôzne osoby, neváhali s chorým človekom v novembri 2015 natočiť zmanipulované video. Dokonca obchodník s umením I. U. rozpredával pred smrťou diela nebohého, ktoré už počas svojho života a raz daroval. Práve tento obchodník predal pred smrťou dielo nebohého za sumu 8 000,- EUR. Mám zato, že najmä umelecké diela a ich hodnota sú dôvodom nepravdivého tvrdenia navrhovateľky, že je dedičkou.

9. Ďalším dôkazom preukazujúcim skutočnosť, že žalobkyňa v byte nebohého T. W. nebývala je aj vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie rokov 2012 až 2015 z ktorého vyplýva pri spotrebe studenej vody a teplej vody približne rovnaké množstvo spotrebovanej vody za celé obdobie, tj. za obdobie, kedy sa žalobkyňa nestarala o nebohého T. W., ako aj v období, kedy ho mala opatrovať. Z uvedeného dôkazu vyplýva, že nebohý T. W. býval byte sám, u správcu bytového domu bola nahlásená len jedna osoba, ktorá mala predmetný byt užívať za celé obdobie od roku 2012 až do roku 2015. Je jasné a zrejmé, že ak by v byte žalobkyňa bývala, tak množstvo spotrebovanej teplej a studenej vody by bolo približne vo výške dvojnásobku spotrebovaného množstva, oproti rokom, kedy žalobkyňa sa nestarala o nebohého T. W.. Množstvo spotrebovanej vody v jednotlivých rokoch bolo odlišné len vo veľmi malom množstve čo potvrdzuje, že v byte bývala len 1 osoba od roku 2012 do roku 2015 (vyúčtovanie za rok 2016 ešte nebolo). Preto tvrdenie žalobkyne, že s nebohým T. W. mala bývať v spoločnej domácnosti (byt na ul. Š. P. X.) posledné 2 roky jeho života, pričom nebohý T. W. zomrel XX.XX.XXXX je v zjavnom rozpore z jednotlivými vyúčtovaniami nákladov spojených s užívaním bytu.

10. Ďalším dôkazom, ktorý vyvracia tvrdenia žalobkyne o tom, že sa mala starať o spoločnú domácnosť s nebohým T. W. je čestné prehlásenie Y. W., bratranca nebohého T. W. z ktorého vyplýva, že sa s nebohým T. W. stretával pravidelne, bol u neho aj v nemocnici po mozgovej príhode, kde ho nebohý požiadal o jeho opatrovanie, ktoré však Y. W. musel z dôvodu svojho zdravotného stavu odmietnuť. Zároveň z tohto čestného prehlásenia vyplýva, že u žalobkyne ako opatrovateľky nebohého, sa viackrát

dotazoval na zdravotný stav nebohého T. W. a keďže žalobkyňa nemala mobilný telefón, zisťoval stav svojho príbuzného telefonátmi vo večerných hodinách na pevnú linku v byte žalobkyne, čo len potvrdzuje skutočnosť, že žalobkyňa len opatrovala nebohého T. W. a bývala vo svojom byte.

11. V neposlednom rade dôkazom skutočnosti, že nebohý T. W. žil sám bez nejakej družky, či snúbenici je aj list Prešovského arcibiskupa metropolitu Y. X. zo dňa 7. 10. 2016, osobného priateľa nebohého T. W.Č., pričom z tohto listu je zrejmé, že nebohý T. W. bol v osobnom kontakte z arcibiskupom. Vo svojom liste arcibiskup potvrdzuje, že nebohý T. W. bol hlboko veriaci katolík, nemal žiadnu družku, ani snúbenicu. Zároveň potvrdzuje starostlivosť žalovaných a synovca, U. W. o nebohého T. W.. Ďalšou okolnosťou, ktorá potvrdzuje skutočnosť, že žalobkyňa je len účelovou dedičkou je skutočnosť, že žalobkyňa sa nijakým spôsobom, žiadnymi finančnými prostriedkami nepodieľala na úhrade nákladov spojených s pohrebom nebohého T. W., všetky náklady znášala rodina žalovaných, dokonca žalobkyni na vlastné náklady kúpili veniec. Po smrti nebohého T. W. telefonovala sama žalobkyňa Y. W. že T. W. zomrel, v dôsledku čoho sa syn žalovanej v 1.rade vrátil zo zahraničia, aby zabezpečil všetko potrebné okolo pohrebu a celý pohreb aj zafinancoval. Aj toto svedčí o tom, že žalobkyňa bola len opatrovatelkou a nie osobou, ktorá žila s nebohým v spoločnej domácnosti, pretože by sa úplne inak správala a zachovala. Aj exekúcia uvalená na nebohého vo výške 5 174,- EUR bola uhradená rodinou žalovaných a nie žalobkyňou. Žalobkyňa sa ani počas života a ani po smrti nebohého T. W. nesprávala ako keby s ním žila v spoločnej domácnosti. Aj o hrobové miesto sa po smrti poručiteľa stará rodina žalovaných a nie žalobkyňa.

12. Ďalej poukázala na to, že poručiteľ T. W. strávil so žalovanými, ako so svojou rodinou každé Vianoce, Veľkú noc, všetky životné jubileá, svadby detí žalovaných, krstiny vnúchat žalovaných, promócie, len posledný rok (2015) musel mať z dôvodov zhoršenia jeho zdravotného stavu opatrovatelku, pričom mu ponúkli, aby sa presťahoval do V., aby sa mohli o neho starať, čo však odmietol, pretože chcel ostať bývať v ateliéri v X.. Spolu so sestrou s ho predtým chodili pravidelne každý mesiac do X. opatrovať, cez víkendy mu navarili, oprali, upratali. Tvrdenie žalobkyne, že je dedičkou po nebohom T. W. je klamstvom a podvodom a preto jej syn U.G. W. podal trestné oznámenie. Ďalším dôkazom, že sa ako rodina zaujímali o zdravotný stav nebohého T. W. je aj fotografia z leta 2015 z nemocnice z L.S. X., kde boli nebohého navštíviť. Chceli, aby nebohý T. W. prišiel do V., do svojho rodného mesta a do svojho rodného domu, kde by sa dokázali oňho postarať. Aj preto spolu so sestrou nebohému T. W.Č. darovali svoje spoluvlastnícke podiely na rodnom dome v V., ktoré zdedili po svojej matke. Aj tento náš dar vyvracia tvrdenie žalobkyne, že sa ako rodina o neho nezaujímali.

13. Žalovaná v 2.rade sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 23.02.2017 v ktorom uviedla, že sa pripája k vyjadreniam svojej sestry žalovanej v 1.rade a tieto dopĺňa o nasledovné skutočnosti. Počas stretnutia v byte T. W. v novembri 2015 sním bolo natočené manipulované video s cieľom zneužiť ho pre vlastné obohatenie a znemožnenie rodiny pána W.. Neváhali tak zneužiť ťažko dementného starca. Celú akciu režíroval I. U. - obchodník s umením. Ten v posledných mesiacoch T. života rozpredával jeho mimochodom už darované diela. Napr. krátko pred smrťou predal jedno dielo za 8.000 Eur. Po smrti T. W. zatelefonovala opatrovatelka U. rodine - Y. W., že jeho bratranec T. zomrel, aby rodina zariadila potrebné veci. Pohreb okamžite začal organizovať synovec U., ktorý sa kvôli tomu vrátil zo zahraničia, ktorý pohreb aj financoval. Robili všetko preto, aby T. strávil posledné roky svojho života pri nás v V. vo svojom rodnom meste a svojom rodnom dome. Chceli ho doopatrovať. Z tohto dôvodu mu žalované darovali vlastnícke podiely na jeho rodnom dome, ktoré sme zdedili po našej matke. Chceli sme mu tak pomôcť vyhrať súdny spor, ktorý o tento dom viedol so svojou švagrinou T. W.. Tento spor trval od roku 1997. Po jeho smrti sa dozvedeli, že na T. bola uvalená exekúcia v sume 5.174.34 EUR, túto exekúciu krátko po smrti so sestrou uhradili. Pravidelne sa starajú o hrobové miesto. Jeho dlhoročný priateľ kňaz L.. W. I. L., C..L.. sa s T. pravidelne stretával. Boli veľkí priatelia. Pred ním sa v posledné mesiace svojho života vyjadril aj k svojej opatrovatelke U.. To, že bola jeho snúbenicou zásadne vylučuje vo svojom vyjadrení. Pred smrťou bol obliehaný nebezpečnými individuami, ktoré ho zneužívali, manipulovali a živili v ňom nenávisť voči vlastnej rodine - zo ziskuchtivých pohnútok. Obrali ho o peniaze i mnohé umelecké diela. Ateliér bol vyplienený. Spoludisponovateľom jeho účtov bola v minulosti Mária W.. U. W., p. R. a neskôr p. U.. Žalobu žalobkyne považuje za účelovú, okolností v nej uvedených za klamstvá, so snahou určitých osôb, ktoré naviedli žalobkyňu na tvrdenie, že je dedičkou po nebohom T. W..

14. Podaním zo dňa 03.04.2017 sa žalobkyňa vyjadrila k stanoviskám žalovaných k podanej

žalobe. Uviedla že zotrúva na skutkových okolnostiach uvedených v písomnej žalobe, odmieta tvrdenia žalovaných. Ku skutočnosti, že v byte poručiťa bol po jeho smrti neporiadok sa nevie vyjadriť, keďže do bytu mali prístup v tom čase aj iné osoby. Okolnosť, že v byte bola nahlásená len jedna osoba nič nedokazuje. Rodina žalovaných ako aj žalované samotné sa o poručiťa T. W. nezaujímali, nestarali sa o neho ani počas jeho hospitalizácie v nemocnici o čom svedčia aj súdne spory s nimi vedené. Taktiež nie je pravdou tvrdenie, žeby poručiť bol dementný o čom opätovne slúži ako dôkaz jeho účasť v súdnych sporoch, ktoré viedol s rodinou. Žalobkyňa bola celej rodine predstavená ako snúbenica, čo preukazujú fotografie z pohrebu, kedy kráča za rakvou poručiťa. List Prešovského arcibiskupa nepovažuje za relevantný dôkaz, nakoľko je neobjektívny, pretože predmetná osoba nebola v priamom kontakte s poručiťom, nebola jeho blízkym priateľom a preto ani nevedel o vzťahoch v rodine poručiťa. Samotný pohreb sa snažila zabezpečiť žalobkyňa, avšak keď synovec poručiťa prejavil záujem, nechala pohreb doriešiť kvôli zlému psychickému stavu a veku. Taktiež uviedla, že poručiť od roku 2011 nestrávil sviatky v kruhu rodiny, pretože od tohto roku sa jeho rodina prestala o poručiťa zaujímať.

15. Žalované k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 03.04.2017 v písomnom stanovisku zo dňa 26.05.2017 uviedli, že zotrúvajú na svojich doposiaľ uvedených tvrdeniach.

Tvrdenie, že by žalobkyňa mala byť snúbenicou alebo družkou nebola žiadnym spôsobom z jej strany preukázaná, nebola dokázaná a nebol predložený žiadny relevantný dôkaz, ktorý by svedčil o tejto okolnosti. Účasť žalobkyne na pohrebe T. W.Á. žalované vysvetlili vo vyjadrení zo dňa 23.02.2017. Žalobkyňa bola osoba, ktorá ho opatrovala a preto z vďaky aj bola na pohrebe. V súčasnosti však postoj žalobkyne je potrebné vnímať ako účelový, so snahou získať nejaké fotografie, že na pohrebe stála pri rodine a tieto fotografie teraz zneužíva na nepravdivé tvrdenia. Naopak dôkazmi, ktoré žalované predložili vo svojom predchádzajúcom vyjadrení preukázali, že k zrušenie závetu malo dôjsť najmä z dôvodov, že nebohý T. W. počas života daroval svoj majetok svojej rodine a preto aj závet už nebol potrebný. Na druhej strane žalované majú za to, že osoby ktoré chceli získať majetok T. W., boli prekvapené, že tento svoj majetok daroval rodine počas života a preto ho navádzali na podávanie nezmyselných žalôb a na napádanie vlastnej rodiny. Opätovne žalované uvádzajú, že žalobkyňa je cudzia osoba bez akéhokoľvek príbuzenského vzťahu k poručiťovi, bez akéhokoľvek vzťahu snúbenického k poručiťovi alebo vzťahu ako družky. Tento stav si len vymyslela so snahou stať sa nezákonnou dedičkou. Naopak, žalované majú za to, že skutočnosť, že v byte poručiťa bola nahlásená len jedna osoba u správcu a najmä skutočnosť že z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie rokov 2012 až 2015, vyplýva pri spotrebe studenej vody a teplej vody približne rovnaké množstvo spotrebovanej vody za celé obdobie, t.j. za obdobie, kedy sa žalobkyňa nestarala o T. W., ako aj za obdobie, kedy ho mala opatrovať. Z tohto dôkazu vyplýva, že nebohý T. W. býval v byte sám, u správcu bytového domu bola nahlásená len jedna osoba a táto jedna osoba aj tento byt užívala. Je jasné a zřejmé, že ak by v byte žalobkyňa bývala, tak množstvo spotrebovanej teplej a studenej vody by bolo najmenej vo výške dvojnásobku spotrebovaného množstva oproti rokom, kedy žalobkyňa sa nestarala o nebohého T. W.. Z predložených dôkazov je zřejmé, že množstvo spotrebovanej vody v jednotlivých rokoch bolo odlišné len vo veľmi malom množstve. Čo potvrdzuje skutočnosť, že v byte bývala od roku 2012 až do roku 2015 (vyúčtovanie za rok 2016 ešte nie je k dispozícii) len jedna osoba, t.j. nebohý T. W.. Z uvedeného je zřejmé a jasné, že žalobkyňa vedela ohľadom rodinných záležitostí nebohého T. W. len málo alebo nevedela ani základné veci. List Prešovského arcibiskupa metropolitu je objektívny, pravdivý, išlo o blízkeho priateľa nebohého T. W., pričom prešovský arcibiskup by nemal dôvod v tejto veci klamať. Žalobkyňa nevybavovala žiadne náležitosti okolo pohrebu poručiťa, nestarala sa o tieto záležitosti, dokonca žalované ako rodina jej zabezpečili na náklady žalovaných veniec. Všetky záležitosti okolo pohrebu vybavoval syn žalovanej v prvom rade, U. W.. Aj teraz sa o hrobové miesta starajú žalované, rodina a nie žalobkyňa. Nie je pravdou, že spornú exekúciu vyvolali žalované. Samotný nebohý T. W. a aj žalované mali záujem o to, aby prišiel do V., do svojho rodného mesta a do svojho rodného domu, kde by žalované o neho dokázali bez vzdialenostnej bariéry postarať. Aj preto žalované nebohému T. W. darovali svoje spoluvlastnícke podiely na ich rodnom dome v Humennom, ktoré žalované zdedili po svojej matke. Aj tento náš dar vyvracia tvrdenie žalobkyne, že žalované ako rodina sa o neho nezaujímali. Tvrdenia, že ako rodina sa žalované o T. W. nezaujímali, nestarali o neho, sú nepravdivé a žalované majú za to, že vzhľadom na jeho chorobu, túto skutočnosť zneužívali viacerí ľudia, ktorí ho v poslednom období jeho života a najmä počas jeho choroby manipulovali, navádzali ho na nezmyselné žaloby a v konečnom dôsledku navádzali žalobkyňu na prihlásenie sa do dedičského konania, aby sa vyhlasovala za dedičku.

16. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami sporových strán k predmetu sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi (uznesenie OS BA 1 č.k. 3D 66/2016-91 o prerušení dedičského konania, zápisnica o výsluchu osoby zo dňa 07.07.2016 sp.zn. ČVS: ORP-750/3-VYS-B1-2016-HS ORPZ v Bratislave 1, NZ 27/2014 Nz 1558/2014 NCRIs 1566/2014 zo dňa 17.01.2014, kópia objednávky pohrebu poručiteľa T. W. č. 16PO/0595, fotodokumentácia z pohrebu T. W., fotodokumentácia z bytu T. W.W. č.l. 35-46, čestné prehlásenie katolíckeho kňaza W. I. zo dňa 02.09.2016, kópia lekárskej správy zo dňa 04.03.2016 ohľadom prehliadky tela T. W., kópie čestných prehlásení X. V., I. W., zo dňa 30.04.2016, vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu poručiteľa na Š. D.Č..XX, Bratislava za rok 2012, 2013, 2014, 2015, kópia čestného prehlásenia Y. W. zo dňa 01.05.2016, vyhlásenie Prešovského arcibiskupa a metropolita T. Y. X. zo dňa 07.10.2016), výpoveďou žalobkyne, žalovaných, svedkov: G. T., L. I. U., L. U. W., T. Y. T., oboznámením sa s písomným vyjadrením H. V.Á., oboznámením sa s podstatným obsahom spisu sp.zn. 3D 66/2016, Dnot 15/2016 o prejednaní dedičstva po poručiteľovi T. W., a zistil nasledovný skutkový stav.

17. Z pripojeného dedičského spisu Okresného súdu Bratislava 1 sp.zn. 3D 66/2016 z oznámenia o úmrtí zo dňa 07.03.2016 súd zistil, že poručiteľ T. W. zomrel dňa 02.03.2016. Okresný súd Bratislava 1 poverením zo dňa 14.03.2016 poveril prejednaním dedičstva notára Y. T. L., R. D..X-X, Bratislava ako súdneho komisára.

18. Podaním doručeným notárskemu úradu Y. T. L. dňa 19.04.2016 sa žalobkyňa prihlásila do dedičského konania ako zákonný dedič podľa § 475 ods.1 zák.č. 40/1964 zb. Obč.zák. z dôvodu, že s poručiteľom v čase smrti viedla spoločnú domácnosť a to po dobu jedného roka pred jeho smrťou. Súčasne predložila súdnemu komisárovi Notársku zápisnicu zo dňa 21.10.2015, spísanú na Notárskom úrade Y. T.É. Č. , I. X, Bratislava, na základe ktorej poručiteľ odvolal závet spísaný vo forme notárskej zápisnice zo dňa 30.09.1997 na notárskom úrade v V. ktorým pre prípad smrti zanechal svoj majetok rodinným príslušníkom, Prešovskému gréckokatolíckemu biskupstvu, novozriadenej galérii v V. a v Bratislave.

19. Zákonní dedičia neuznali Y. T. U. ako dedičku po poručiteľovi a preto Uznesením zo dňa 30.09.2016 č.k.3D 66/2016-91 Okresný súd Bratislava 1 dedičské konanie prerušil a odkázal Y. T. U., aby si svoj nárok uplatnila v súdnom konaní v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania.

20. Žalobkyňa svoj nárok uplatnila predmetnou žalobou v ktorej zhodne so svojou výpoveďou a písomnými vyjadreniami poukazovala na skutkové okolnosti, ktoré majú potvrdiť faktické naplnenie legálneho pojmu „spoločná domácnosť“ a v konečnom dôsledku existenciu jej nároku na zákonný podiel z dedičstva po poručiteľovi T. W.. Žalobkyňa predovšetkým uviedla, že s poručiteľom sa pozná od 60 rokov minulého storočia kedy boli v priateľskom vzťahu. V roku 2011 ju poručiteľ oslovil z dôvodu, že so svojou rodinou nemal dobré vzťahy a ona mu od tohto obdobia pomáhala, zabezpečovala pre neho jedlo, ktoré mu uvarila alebo išli spolu do reštaurácie. Pravidelne u neho prespávala, starala sa o jeho domácnosť napr. tým, že prezliekala mu periny, podkladala misu, doprevádzala ho k lekárovi na vyšetrenie, starala sa o neho počas jeho hospitalizácie v nemocnici, mala v dispozícii jeho bankomatovú kartu od osobného účtu z ktorého vyberala peniaze na hradenie potrieb v domácnosti, spoločne chodili na rôzne kultúrne podujatia a keďže má sama byť na W. D. P. X., tak poručiteľ prespávala ja u nej v byte. Taktiež poukázala na to, že sa s poručiteľom zasnúbila o čom informovali aj rodinu poručiteľa. Poručiteľ so svojou rodinou nemal dobré vzťahy, nakoľko sa rodinní príslušníci t.j. netere, prasynovec o neho nezaujímali a to ani v čase keď mal zdravotné problémy, navyše medzi nimi prebiehali súdne konania ohľadom neplatnosti darovacej zmluvy, ktorou mal na prasynovca previesť byt (19C 22/2014 OS Bratislava 1) a neplatnosti darovacej zmluvy, na základe ktorej mal neterem (žalovaným) darovať umelecké diela (17C 30/2014 OS v Humennom). Ďalej poukázala na to, že ňou uvádzané skutočnosti môžu potvrdiť svedkovia, ktorí boli počas ich spolunažívania s nimi v kontakte. Skutočnosť ohľadom vedenia spoločnej domácnosti s poručiteľom bola aj predmetom šetrenia polície v dôsledku trestného oznámenia, ktoré na jej osobu podal prasynovec poručiteľa, vec je vedená na OR PZ Bratislava 1 sp.zn. ČVS:ORP-750/3-VYS-BI-2016-HS. Pokiaľ ide o trestné konanie vedené pod č. ČVS:ORP-750/3-VYS-BI-2016-HS pre trestný čin podvodu, ohovárania a poškodzovania cudzích práv vedené proti žalobkyňi Zápisnica z výsluchu osoby zo dňa 07.07.2016 obsahuje len odpovede žalobkyne na otázky vyšetrovateľa avšak sama o sebe nie je relevantným podkladom pre konštatovanie preukázania vedenia spoločnej domácnosti. V rámci svojho výsluchu poukazuje na svoj blízky vzťah s poručiteľom T. W., a to od roku 2011 kedy sa stala jeho jedinou a najbližšou osobou, nakoľko jeho príbuzní ho oklamali a

podviedli za účelom obohatenia sa na jeho úkor v dôsledku čoho s nimi vedie súdne spory. Od tohto obdobia žila s poručiteľom v spoločnej domácnosti. S poručiteľom sa zasnúbila už v roku 1997 v jej byte na W. D. za prítomnosti jej sestry Y. G., ktorá uvedenú skutočnosť nemôže potvrdiť nakoľko zomrela. Zo zasnúbenia neexistuje žiadna fotodokumentácia. Poručiteľ jej v tejto súvislosti mal darovať snubný prsteň. O zasnúbení bola informovaná aj rodina poručiteľa. O tom, že s ním žila v spoločnej domácnosti majú vedomosť svedkovia ako p. U., Y. W., G.O. T., zástupcovia cirkvi ako aj ďalšie osoby. Skutočnosti uvádzané žalobkyňou ohľadom vedenia spoločnej domácnosti sú len tvrdenia žalobkyne. V súvislosti s vedením trestného konania súdu nebolo predložené žiadne rozhodnutie ktorým priamo alebo predbežne bola riešená otázka vedenia spoločnej domácnosti žalobkyne s poručiteľom.

21. Pokiaľ ide o svedecké výpovede svedkov navrhnutých stranou žalujúcou, súd sa zaoberal vyhodnotením len tých skutočností ktoré súviseli s predmetom sporu t.j. s preukazovaním „vedenia spoločnej domácnosti s poručiteľom“. U. T. v rámci výpovedi poukázala na to, že žalobkyňa pozná 20 rokov. Od roku 2013 od žalobkyne má vedomosť že bola s poručiteľom zasnúbená, videla jej snubný prsteň. Medzi ňou a žalobkyňou je priateľský vzťah, táto jej pomáhala keď sa v roku 2006 presťahovala do Trnavy kvôli zdravotnému stavu rodičov s ich opatrovaním, keď matka bola v nemocničnom ošetrovaní. Je toho názoru, že medzi žalobkyňou a poručiteľom bol pekný vzťah. U poručiteľa bola na návšteve asi 4x kedy videla ako sa žalobkyňa o neho starala. Svedok U. vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňa mu bola poručiteľom predstavená v období 12.- 15 február 2015 pri jeho návšteve v jeho byte, od tohto obdobia komunikoval so žalobkyňou v prípade ak telefonoval poručiteľovi, a to nielen v priebehu dňa ale aj vo večerných hodinách. Sprostredkovane od žalobkyne má vedomosť, že sa táto starala o poručiteľa, že poručiteľ nemá dobrý vzťah s rodinou. Taktiež uviedol, že psychický stav poručiteľa bol i napriek mozgovej príhode v januári 2016, kedy bol hospitalizovaný zdatný, ľudí okolo seba rozpoznával, jeho úvahy pred smrťou boli zmysluplné. Pokiaľ ide o predloženú písomnú výpoveď H. V. zo dňa 08.08.2018, túto súd bral do úvahy len ako listinný dôkaz, nakoľko výpoveď svedkyne nebola uskutočnená v súlade s §196 CSP. Vo vyjadrení uvedená osoba bez ďalších indícií, ktoré by preukazovali dôveryhodnosť jej výpovede vyhlásila, že bola blízkou osobou pána W., vo všeobecnosti potvrdila vedenie spoločnej domácnosti žalobkyne s poručiteľom, vo všeobecnosti uviedla, že jej poručiteľ niekoľkokrát zmienil o skutočnosti, že žalobkyňa je jeho blízkou osobou, keď večer telefonovala pánovi W., žalobkyňa zdvíhala telefón. Ďalej uviedla, že pán W. sa jej niekoľkokrát mal zmieniť, že jeho rodina sa o neho nezaujíma a nestará a ďalej žalobkyňa sama jej uviedla, že je jeho snúbenicou poručiteľa a ukázala jej snubný prsteň a to v roku 2015.

22. V rozpore s tvrdeniami žalobkyne žalované popreli pravdivosť skutkových tvrdení žalobkyne. Zhodne vo svojich výpovediach uviedli, že poručiteľ v čase od 2011 do 2015 mal niekoľko mozgových príhod, bol ľahko manipulovateľný. O poručiteľa sa v čase od 2011 do 2013 pravidelne starali, nakupovali mu, varili mu, navštevovali ho v mieste jeho bydliska. Poručiteľ sa zúčastňoval sám rodinných osláv do roku 2013 o čom svedčí aj fotodokumentácia. Jeho byt nebol usporiadaný pre bývanie dvoch osôb, nakoľko okrem postele v ňom síce mal umiestnený gauč, ale ten bol zaprataný jeho vecami. Taktiež uviedli, že po pohrebe poručiteľa navštívili jeho byt, ktorý bol v dezolátnom stave, tak ako to vyplýva z predloženej fotodokumentácie, neniesol žiadne známky starostlivosti a údržby z hľadiska čistoty a hygieny. Z uvedeného dôvodu byt následne bolo potrebné vyčistiť Savom. Taktiež sa snažili poručiteľa presvedčiť, aby sa usadil v Humennom, kde by mu boli schopné poskytnúť starostlivosť, preto ako motiváciu pre jeho presťahovanie sa vzdali v jeho prospech svojich podielov na nehnuteľnosti - rodičovskom dome poručiteľa, ktoré zdedili po svojej matke, sestre poručiteľa. Žalobkyňa s poručiteľom spoločnú domácnosť nevedla, bola jeho opatrovateľkou. Taktiež sa nezakladá na pravde tvrdenie, žeby bola s poručiteľom zasnúbená, poručiteľ sa v tejto súvislosti nikdy nevyjadril, poručiteľ bol hlboko veriaci človek a viedol život starého mládenca. V tejto súvislosti poukázali na písomné vyjadrenie prešovského arcibiskupa a metropolita Mons. Y.na X., zo dňa 07.10.2016, ktorého originál je súčasťou dedičského spisu a v ktorom potvrdzuje svoje dlhoročné priateľstvo s poručiteľom, ktorého označuje za hlboko veriaceho kresťana, gréckokatolíka, ktorý sa k svojej viere nielen priznával ale ju aj praktizoval. Preto považuje za absolútne vylúčené, aby poručiteľ mal družku. Pokiaľ ho navštevoval, najmä od roku 2003, kedy bol vysvetený za biskupa, nikdy sa so žalobkyňou v jeho byte nestretol a o jej osobe sa mu poručiteľ nikdy nezmenil. Ďalej žalované predložili súdu ako listinné dôkazy spochybňujúce tvrdenia žalobkyne o vedení spoločnej domácnosti s poručiteľom vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2012 až 2015 z ktorých vyplýva, že predmetný byt bol obývaný počas celého obdobia jednou osobou, čomu zodpovedá aj ročné vyúčtovanie nákladov, ktoré možno označiť za konštantné bez väčších výchylov. Taktiež poukázali na to, že náklady spojené s pohrebom hradila rodina poručiteľa,

konkrétne objednávateľ pohrebu poručiťa, L.. U. W.. Žalované súdu predložili kópie čestných vyhlásení bezprostredných susedov (I. W. H. X. V.) v bytovom dome, v ktorom poručiťel žil, overené kópie ktorých sú založené v dedičskom spise, z ktorých vyplýva, že títo nemajú vedomosť, žeby poručiťel žil v spoločnej domácnosti s treťou osobou. Žalobkyňu zaznamenali až od leta 2015, kedy ju občas zazreli ako odchádza z bytu poručiťa. Z čestného prehlásenia Y. W., bratranca poručiťa, zo dňa 01.05.2016 (overená kópia založená v dedičskom spise) súd zistil, že tento vzhľadom k svojmu zdravotnému stavu nemohol v čase potreby poručiťa a jeho hospitalizácie v nemocnici mu osobne zabezpečiť potrebnú starostlivosť a preto oslovil žalobkyňu, aby sa tejto funkcie ujala. O stave poručiťa sa následne informoval u nej telefonicky, telefonoval jej na pevnú linku do jej bytu na Krížnej ul. z čoho vyplýva, že večery trávil doma.

23. Aj v prípade svedeckých výpovedí svedkov navrhnutých stranou žalovanou súd sa zameril na skutočnosti súvisiace s predmetom žaloby. Svedok U. W. uviedol, že je prasnyncom poručiťa a za posledných 20 rokov je resp. bol najbližšou osobou poručiťa. Pokiaľ ide o žalobkyňu táto sa začala sporadicky objavovať po boku poručiťa v lete 2015 ako opatrovatelka, nakoľko Y. W., bratranec poručiťa sa nemohol tejto úlohy zhostiť z dôvodu vážnych zdravotných problémov. Naposledy poručiťa videl v nemocničnom ošetrovaní po mozgovej príhode 2 mesiace pred jeho úmrtím, kedy už bol ťažko dementný. O tom, že žalobkyňa bola snúbenicou poručiťa sa dozvedel od žalobkyne po pohrebe na stretnutí, ktoré zorganizoval I. U., ktorý podľa jeho názoru má a mal záujem, prostredníctvom participácie žalobkyne na dedičstve poručiťa, dostať sa k jeho majetku. Uvedené dôvody ho viedli aj k podaniu trestného oznámenia voči žalobkyňi, ktoré ale v konečnom dôsledku bolo odmietnuté ako nedôvodné.

Svedok T.. Y. T. vo svojej výpovedi uviedol, že poručiťa pozná na základe svojho priateľského vzťahu so svedkom U.G. W., poskytoval p. W. pomoc, keď nemohla jeho rodina, tak ich zastúpil, napr. keď bol v L. X., zanesol mu potrebné veci do zdravotníckeho zariadenia. Poznal ho ako hlboko veriaceho človeka, ktorý svoje poslanie vnímal inak, k tomuto záveru dovedli aj informácie, ktoré získal z umeleckých kruhov. Počas celého obdobia, čo ho poznal sa mu nezmenil, že je zasnúbený a vôbec sa nezmieňoval o pani U. ako o priateľke. Túto spoznal až po jeho smrti. V roku 2012 robil obchodného riaditeľa v novej budove SND a predmetom jeho činnosti bolo zabezpečovanie výstav o čom komunikoval s jeho synom ako i s poručiťom. Vtedy mal pocit, že jeho rozumové schopnosti sú úplne v poriadku, mentálne nemal problémy. V neskoršom období t.j. v roku 2015 počas hospitalizácie poručiťa v Podunajských Biskupiciach nadobudol presvedčenie, že vek sa podpísal na jeho mentálnom zdraví. Keďže je absolventom špeciálnej pedagogiky zhruba vedel posúdiť mentálny stav p. W., v tom čase mal obmedzené intelektuálne schopnosti. Následne po smrti pomáhal dávať do poriadku jeho synovcovi byt poručiťa. V tejto súvislosti vyhotovil fotodokumentáciu, z ktorej vyplýva, že sa tam nenachádzajú okrem vecí patriacich poručiťovi veci patriace tretej osobe. Chaos v byte nezodpovedal tomu, že by tam žila iná osoba, ktorá sa o poručiťa starala a viedla s ním spoločnú domácnosť. V tom čase sa zoznámil so žalobkyňou ktorá nehovorila o sebe ako o snúbenici, pamätám si, že chcela si len zobrať obraz, ktorý jej sľúbil a brala si z bytu poručiťa starecké plienky. Nebola so U. W.U. a sním ani na patológii a ani sa nezúčastnila pohrebu v T.W.. Taktiež pohrebnú kyticu nekupovala žalobkyňa, ale kupoval ju pre ňu synovec poručiťa. V smútočnej reči ktorú prednášal aj on, ďakoval ľuďom, ktorí poručiťovi W. pomáhali, medziiným ďakoval aj žalobkyňi, ktorú ale neoznačil ako snúbenicu, lebo táto skutočnosť prítomným známa nebola.

24. Žalobkyňa titulom záverečného prednesu prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa písomne vyjadrila k výsledkom vykonaného dokazovania podaním doručeným súdu dňa 28.09.2018, ktorým podľa jej názoru bola preukázaná oprávnenosť jej nároku, nakoľko sa osobne bez nároku na odmenu starala o spoločnú domácnosť, prispievala na úhradu výdavkov, ktoré súviseli s ich bývaním a stravovaním, nakoľko T. W. ako umelec viedol taký spôsob života, že sám sa nevedel postarať o riadny chod domácnosti a bol odkázaný na pomoc svojej dlhoročnej priateľky a snúbenice. Nešlo len o dočasnú príbuzenskú ani občiansku výpomoc. Žalobkyňa svojou osobnou činnosťou (nákup potravín, príprava jedla, starostlivosť o šatstvo a bielizeň poručiťa) ako aj finančne prispievala k udržiavaniu chodu spoločnej domácnosti s T. W.. Je pravdou, že žalobkyňa trvalé nebývala v byte T. W. a to aj z dôvodov, že T. W. ako aktívny umelec až takmer do posledných dní svojho života, pokiaľ nebol hospitalizovaný, aktívne umelecky tvoril a to aj vo večerných hodinách, často nechcel byť rušený vo svojom okolí a v takých prípadoch žiadal žalobkyňu, aby prespala vo svojom byte. Žalobkyňa žila v minulosti aj žije v súčasnosti bez blízkych osôb, nemá v Bratislave ani v okolí žiadnych príbuzných, a aj vďaka tomu bolo žalobkyňi umožnené vedenie spoločnej domácnosti s T. W., bez nevyhnutnosti

ich trvalého spoločného bývania. Išlo o skutočné a trvalé spolužitie ľudí v spotrebnom spoločenstve, v ktorom spoločne prispievali na úhradu obstarania spoločných potrieb. Nikto z príbuzných T. W. a hlavne nie žalované v 1. rade a 2. rade, nevedeli o živote T. W. v posledných rokoch nič, pretože sa ani osobne ani prostredníctvom iných osôb nestretávali, nekomunikovali a nemali o sebe žiadne informácie. Žalobkyňa ďalej uviedla, že medzi porúčiteľom na jednej strane a žalovanými a prasynovcom porúčiteľa na strane druhej prebiehalo viacero súdnych konaní v čase smrti porúčiteľa. Skutočnosť, že žalobkyňa bol najbližšou osobou žijúcou s porúčiteľom T. W. Odkazujú aj ich spoločné účasti na bohoslužbách a na stretnutiach s cirkevnými hodnosťami. Taktiež najbližší vzťah žalobcu k porúčiteľovi dokazujú aj záznamy z hospitalizácie porúčiteľa v nemocniciach v období posledných rokov, kde porúčiteľ vždy uviedol ako osobu blízku výlučne len žalobkyňu. Ďalšou skutočnosťou preukazujúcou blízky vzťah žalobkyne k porúčiteľovi je samotný pohrebný obrad, kde žalobkyňa bol počas celého obradu najbližšie k truhle so zosnulým a postavenie žalobcu ako najbližšej osoby bolo akceptované všetkými rodinnými príslušníkmi ako aj cirkevnými hodnosťami. Blízky vzťah žalobkyne a ich spoločný život nikto z príbuzných porúčiteľa nespochybňoval a to až do doby, keď sa začalo prejednávať dedičstvo po porúčiteľovi. Poslednou vôľou porúčiteľa bolo, aby ani žalovaný č. 1, ani žalovaný č. 2 a ani prasynovec porúčiteľa nedostali žiaden majetok v dispozícii porúčiteľa po porúčiteľovej smrti. Porúčiteľ už po odvolaní svojho závetu dňa 21.10.2015 - u notára Y. T. Č., I. X, XXX XX Bratislava - U. T., nestihol spísať nový závet v prospech žalobcu, v prospech Slovenskej republiky, viacerým cirkevným zborom a v prospech Matice Slovenskej, nakoľko zdravotný stav porúčiteľa sa rapidne zhoršoval zo dňa na deň a rozdelenie majetku a hlavne umeleckých diel v prospech jednotlivých dedičov nebolo do smrti porúčiteľa ukončené. Porúčiteľ tak nepochybne musel byť plne pri zmyslom, pretože v Opačnom prípade by s ním konajúci notár neuskutočnil žiadne právne úkony. Žalobkyňa so zosnulým T. W. žil posledné dva roky života zosnulého T. W. v spoločnej domácnosti, zabezpečoval všetky porúčiteľove osobné veci a tiež sa pravidelne staral o porúčiteľovu domácnosť, pričom starostlivosť žalobcu o porúčiteľa vyplývala z ich spoločného vzťahu a to, že boli zasnúbení a bola jeho družkou. Žalobkyňa u porúčiteľa často prespávala a tiež porúčiteľ prespával v byte žalobkyne. Skutočnosť, že by v byte porúčiteľa mal byť neporiadok sa žalobca nevie relevantne vyjadriť, nakoľko keď žalobkyňa dávala po smrti porúčiteľa kľúče od predmetného bytu pánovi U. W.Š., predmetný byt bol uprataný, čistý a plný umeleckých diel. Čo po obdržaní kľúčov robil U. W. v predmetnom byte žalobkyňa nevie relevantne posúdiť, pravdepodobne sa snažili so žalovanými nájsť všetko hodnotné, čo by vedeli rýchlo speňažiť, ešte pred dedičským konaním. Žalobkyňa odmieta, že by bola porúčiteľovou opatrovatelkou. pretože bola porúčiteľovou družkou a snúbenicou. S porúčiteľom žalobca býval v spoločnej domácnosti minimálne dva roky pred smrťou porúčiteľa. Žalobkyňa uvádza, že žalovaný v I. rade uvádza klamstvo, keď uvádza, že žalobca bol len opatrovatelkou porúčiteľa. Žalobkyňa odmieta tvrdenia žalovaného v 1. rade. že by porúčiteľ bol v čase smrti dementný, nakoľko až do času svojej smrti porúčiteľ triezvo rozmýšľal a reagoval na všetky podnety. Žalobkyňi nie sú známe skutočnosti, že by porúčiteľ v čase svojho života vpúšťal do svojho bytu bezdomovcov, predavačov alebo iné pochybné osoby. Žalobkyňa nemá vedomosť o tom, že by porúčiteľ žiadal svojho bratranca o opatrovanie a ani o tom, že by mu porúčiteľ chcel za svoju opateru vyplatiť finančné prostriedky v akejkoľvek výške. Porúčiteľ sa o takejto žiadosti nikomu nikdy nezmiel a žalobca to považuje za ničím neoveriteľné klamstvo. Žalobkyňa začal vybavovať náležitosti okolo pohrebu porúčiteľa, avšak po príchode pána U. W. na Slovensko nechal žalobca vybavovať všetky náležitosti jeho, najmä s poukazom na vysoký vek žalobcu a zlý psychický stav žalobkyne tesne po smrti porúčiteľa. Porúčiteľ netrúfal so žalovanými Vianoce a ani žiadne iné sviatky minimálne od roku 2011, pretože v tom roku sa prestali žalovaní o porúčiteľa zaujímať a starať a doterajšími dôkazmi nepreukázali opak. Pán U. W. podal vykonštruované trestné oznámenie voči žalobkyňi, ktoré však bolo ako zjavne vykonštruované odmietnuté a údajne malo byť začaté práve voči nemu konanie pre krivé obvinenie žalobcu. V čase, keď žalobkyňa po smrti porúčiteľa odovzdala kľúče od bytu pánovi U. W., predmetný byt bol plný umeleckých diel porúčiteľa, čo je aj zdokumentované. V prípade, že byt bol vyplienený o umelecké diela porúčiteľa, muselo k tejto skutočnosti dôjsť pravdepodobne pod dohľadom pána U. W.. Žalobcovi nie je známa skutočnosť, že by porúčiteľ rozdával peniaze alebo že by porúčiteľa niekto obral o peniaze, prípadne o obrazy. Žalobkyňa ďalej uviedla, že bola spoludisponentom porúčiteľovho bankového účtu, nakoľko bola jeho družkou a snúbenicou a zabezpečovala jeho každodenné potreby. Výpoveď svedka Y. T. považuje za neobjektívnu nakoľko svedok je pravdepodobne dlhoročným partnerom a priateľom svedka U. W., pričom ako sám uviedol pán T. porúčiteľa nevidel minimálne od roku 2005, nakoľko porúčiteľ neakceptoval spolužitie 8šôb dvoch rovnakých pohlaví. Porúčiteľ bol síce hlboko veriaci človek, avšak aj napriek tomu si chcel vziať žalobcu za manželku aj vo vysokom veku, pretože iskra medzi nimi preskočila už v 60-tych rokoch 20 storočia a išlo práve o žalobcu, prečo nemal porúčiteľ už inú ženu. Žalobca tiež uvádza, že nie je preukázané, že by porúčiteľ nemohol mať deti. Žalobkyňa najmä v posledných rokoch

poručiťovho života v rokoch 2015 až 2016 bývala a žila s poručiťom, spávala u poručiťa, starala sa o poručiťa a tvorili spolu spoločnú domácnosť. Žalobkyňa bola s poručiťom zasnúbená od roku 2013, pričom táto skutočnosť bola všeobecne známa všetkým osobám, s ktorými sa poručiť pravidelne a osobne stretával v súkromí. Žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade a ani pán U. W. nemali od roku 2011 žiadne vedomosti o živote poručiťa, ani ho od daného času vôbec nenavštevovali a ani spoločne netelefonovali, resp. neboli vôbec v kontakte, a preto nemohli nič vedieť o živote poručiťa. Pán U. W. nemal ani kľúče od bytu kde býval poručiť, pričom ich dostal až po smrti poručiť a za účasti svojho partnera T. od žalobcu na ulici pred predmetným bytovým domom na Š. D. P. X..

25. Žalované prostredníctvom právnej zástupkyne sa písomne vyjadrili k výsledkom vykonaného dokazovania na základe písomného podania zo dňa 22.11.2018, v ktorom uviedli, že okolnosti vedenia spoločnej domácnosti neboli preukázané žalobkyňou a ani výpoveďami svedkov navrhnutých žalobkyňou, nakoľko títo neuviedli žiadne zásadné okolnosti, ktoré by takémuto spolunažívaniu skutočne nasvedčovali. Súčasne poukázali na ustanovenia občianskeho zákonníka, ktoré upravujú problematiku dedenia a definujú pojem domácnosť.

26. Podľa ustanovenia § 474 Občianskeho zákonníka: „dedičom je osoba, ktorá žila s poručiťom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorá sa z tohto dôvodu starala o spoločnú domácnosť“.

Podľa ustanovenia § 115 Občianskeho zákonníka: „domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvalé žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby“.

27. V tejto súvislosti poukázali na ustálenú judikatúru z ktorej vyplýva, že v prípade trvalého spolužitia ide o takú domácnosť fyzických osôb, kde sa predpokladá, že spolužijúca osoba svojou osobnou činnosťou, finančne a iným akýmkoľvek spôsobom prispieva na udržiavanie spoločnej domácnosti. Žalobkyňa trvalé spolužitie preukazuje svojou osobnou opaterou, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že spolu s nebohým navštevovala kultúrne podujatia, vernisáže, občasnými nákupmi, ktoré hradila debetnou kartou nebohého, občasným prespávaním u nebohého, statusom snúbenice, účasťou na pohrebe nebohého. Uvedená argumentácia však nepreukazuje základné znaky vedenia spoločnej domácnosti.

Podľa konštantnej judikatúry sa spolužitie považuje právom za trvalé, ak sú objektívne zistiteľné okolnosti, ktoré svedčia o úmysle viesť také spoločenstvo trvalé, nielen na prechodnú dobu (R 34/1982). Z dikcie príslušného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že vedenie spoločnej domácnosti s osobou zosnulého nepostačuje, keď relevantnou skutočnosťou je starostlivosť o túto domácnosť. Spolužitie v byte neznamená automaticky, že je členom domácnosti, pretože pod touto sa rozumie skutočné spolužitie v spotrebnom spoločenstve všetkých tých osôb, ktoré prispievajú na úhradu spoločných potrieb podľa svojich možností a schopností a každá z nich si ďalej obstaráva v rámci spoločenstva to, čo potrebuje, a pritom pomáha aj ostatným. Je potrebné, aby podľa potrieb sa členovia spoločnej domácnosti podieľali na všetkých výhodách tohto spoločenstva, či už ide o stravovanie, bývanie, (ošatenie, zábavu,...). Vedenie spoločnej domácnosti zakladá spoločné hradenie nájomného, nákladov na plyn, elektrinu a iných platieb spojených s užívaním bytu. V danom prípade je preukázané, že žalobkyňa sa nijako nepodieľala na týchto výdavkoch), člen domácnosti nemôže žiť osobitne na svoj účet, je potom zjavné, že k ostatným členom domácnosti nemá bližší vzťah a spotrebnú spolupatričnosť (v danom prípade samotná žalobkyňa potvrdzuje, že náklady spojené so starostlivosťou o nebohého sa hradili z jeho účtu, prostredníctvom debetnej karty, žalobkyňa nijako nepreukázala, kedy a v akých častiach sa spolupodieľala na nákladoch údajne spoločne vedenej domácnosti); základným znakom zákonného pojmu domácnosť je, že musí ísť o spotrebné spoločenstvo trvalej povahy, keď trvalosť vzťahu je daná vtedy, keď existujú objektívne zistené skutočnosti, ktoré svedčia o úmysle viesť takéto spoločenstvo trvalé a nie len na prechodnú dobu z dôvodu akejkoľvek nutnosti (z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalobkyňa spolu s nebohým tvorili spotrebné spoločenstvo); potrebné je preukázať trvalú vôľu zomrelého a žalobkyne viesť spoločnú domácnosť; tento základný znak vedenia spoločnej domácnosti nebol v priebehu konania nijako preukázaný; malé spolužitie nie je dané dĺžkou faktického trvania, ale zhodou úmyslu všetkých zúčastnených osôb trvalí spolu žiť. V danom prípade nie je jediný dôkaz o tom, že by poručiť prejavil akýkoľvek úmysel spoločne trvalé žiť so žalobkyňou; naopak z obsahu svedeckých výpovedí U. W., ako aj čestných prehlásení mons. Y. X. H. Y. W. vyplýva, že poručiť si hľadal opatrovateľa).

V kontexte s § 115 občianskeho zákonníka nebolo v konaní preukázané, že by žalobkyňa a poručiť spolu trvale žili a spoločne uhrádzali náklady na svoje potreby. V priebehu tohto konania základne postuláty stanovené zákonom preukázané objektívne neboli. Naopak z dokazovania vyplynulo, že

žalobkyňa vykonávala čiastočne úlohu opatrovateľky, nežila v spoločnej domácnosti s porúčiteľom a dokonca ako aj sama uviedla vo svojej výpovedi náklady spojené s vedením domácnosti porúčiteľa si hradil porúčiteľ sám zo svojho účtu a v prípade, že fyzicky nevedel si ísť vybrať peniaze tak mu pomáhala žalobkyňa. Z ďalších objektívnych dôkazov a to vyhlásení svedkyne Š. a V. vyplýva, že od leta 2015 zaregistrovali, ako bezprostrední susedia porúčiteľa žalobkyne, ako chodievala k porúčiteľovi, ale vždy večer sa vracia domov a to do bytu na W. D. P. X.. Z ďalšieho objektívneho dôkazu ako vyúčtovania za náklady spojené s užívaním bytu za roky 2012-2015 vyplýva, že byt užíval porúčiteľ sám čomu nasvedčuje spotreba energií a vody zjavne typická pre jednu osobu. A napokon z lekárskej správy zo dňa 04.03.2016 vyplýva, že porúčiteľ trpel ťažkou demenciou, ktorá skutočne mohla znamenať jeho zneužívanie, využívanie inými osobami a nie je ani možné vylúčiť, že sa samotnou žalobkyňou. Ďalší objektívny dôkaz na ktorý poukázala sú náklady spojené s pohrebom a taktiež karom a tiež pohrebnými vencami, ktoré žalobkyňa ako údajná snúbenicu nehradila a ani záujem hradíť nemala.

28. Podľa § 474 Občianskeho zákonníka Ak nededia porúčiteľovi potomci, dedí v druhej skupine manžel, porúčiteľovi rodičia a ďalej tí, ktorí žili s porúčiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na porúčiteľa.

Podľa § 475 ods.1) Občianskeho zákonníka Ak nededí manžel ani žiadny z rodičov, dedia v tretej skupine rovnakým dielom porúčiteľovi súrodenci a tí, ktorí žili s porúčiteľom najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z toho dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na porúčiteľa.

Podľa ods.2) Ak niektorý zo súrodencov porúčiteľa nededí, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti.

29. Dedičský nárok spolužijúcej osoby nemožno preukázať dokladmi, ako je to v prípade ostatných osôb tejto skupiny zákonných dedičov (napr. manželka sobášnym listom, súrodenci rodným listom), ale je predmetom dokazovania a to existenciou spoločnej domácnosti s porúčiteľom, dĺžkou spolužitia s porúčiteľom, odkázanosťou na výživou zo strany porúčiteľa a pod.

Spolužijúce osoby môžu, ale nemusia byť v príbuzenskom pomere s porúčiteľom. Dôvodom dedenia týchto osôb je blízky osobný a citový vzťah k porúčiteľovi, daný členstvom v rodinnom kolektíve a starostlivosťou o spoločnú domácnosť, resp. odkázanosť na porúčiteľa. Za spolužijúce osoby možno považovať len tie, ktoré spĺňajú zákonné podmienky spolužitia v spoločnej domácnosti s porúčiteľom pred jeho smrťou.

Na rozdiel od manžela či rodičov, ktorých dedičské právo spočíva na príbuzenských a rodinných vzťahoch s porúčiteľom, ktoré je možné preukázať verejnými listinami (napr. rodným listom alebo sobášnym listom), je dedičské právo spolužijúcich osôb založené na splnení určitých skutkových okolností. U spolužijúcich osôb musia byť súčasne splnené tieto zákonné podmienky t.j. spolužitie s porúčiteľom v spoločnej domácnosti, existencia minimálnej dĺžky spolužitia v spoločnej domácnosti, t. j. aspoň jeden rok pred smrťou porúčiteľa a buď starostlivosť o spoločnú domácnosť, alebo odkázanosť uvedených osôb na výživu.

30. Pojem spoločnej domácnosti vymedzuje § 115 OZ. Spolužitie v spoločnej domácnosti musí zásadne existovať v čase smrti porúčiteľa a musí trvať po zákonom predpísanú dobu.

Zákon používa výraz „s porúčiteľom...v spoločnej domácnosti" z čoho možno vyvodíť, že spoločnou domácnosťou porúčiteľa a ďalších osôb treba rozumieť skutočné spolužitie v spotrebnom spoločenstve všetkých týchto osôb, ktoré prispievajú na úhradu spoločných potrieb podľa svojich možností a schopností, a každá z nich si ďalej obstaráva v rámci tohto spoločenstva to, čo potrebuje, pričom pomáha aj ostatným. Podľa potrieb sa členovia spoločnej domácnosti podieľajú na všetkých výhodách tohto spoločenstva, či už ide o spoločné bývanie, stravovanie, ošatenie, zábavy, výlety a pod. Spolužijúca fyzická osoba musí žiť v spoločnej domácnosti tak, ako by bola členom rodiny; vyžaduje sa, aby sa starala o spoločnú domácnosť (obstarávaním domácich prác, udržiavaním poriadku v byte, obstarávaním bielizne a údržbou šatstva, prípravou jedla a pod.) alebo poskytovala prostriedky na úhradu potrieb spoločnej domácnosti, alebo aby bola odkázaná výživou na porúčiteľa (Uz NS ČR zo 16. 1. 2002, sp. zn. 21 Cdo 436/2001). Spolužitie uvedených osôb s porúčiteľom v spoločnej domácnosti musí existovať v časť smrti porúčiteľa.

31. Podľa § 115 Občianskeho zákonníka domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvalé žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby.

Pokiaľ ide o pojem „starostlivosť o spoločnú domácnosť“, zákon jeho obsah nevymedzuje. Treba ho preto vysvetľovať podľa bežných skúseností. To znamená, že treba brať do úvahy zdravotný stav príslušnej osoby a jej schopnosť pomáhať v domácnosti. V prípade zamestnanej osoby je potrebné zohľadniť poskytovanie finančných príspevkov na chod domácnosti a ako bolo už vyššie uvedené jedná sa o bežné každodenné činnosti ako je upratovanie, stravovanie, úhrada nákladov, účasť na výletoch, obstarávanie bielizne a pod.

Z pojmu domácnosť vyplýva jej trvácný charakter. Domácnosť podľa § 115 OZ predstavuje - také spoločenstvo, ktoré začína len existovať, ak je zamýšľaná trvalosť jej existencie. Pojem domácnosti zahrnutý v § 474 OZ zahŕňa nielen zamýšľanú trvalosť, ale aj to, že toto spoločenstvo muselo existovať určitú dobu pred smrťou poručiteľa. Zákon vyžaduje minimálne jednoročné vedenie spoločnej domácnosti, pričom jeden rok sa počíta späť ku dňu smrti poručiteľa. Súčasne musí byť splnená podmienka, že spoločná domácnosť musela v tejto dobe existovať nepretržite (bez prerušenia).

32. Základnými znakmi domácnosti sú: spolužitie a to trvalé a spoločné uhradzovanie nákladov. Podľa ustálenej súdnej praxe spoločnú domácnosť vedú tí, ktorí trvale spolu žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby. Spolužitie sa považuje za trvalé, ak sú tu objektívne zistiteľné okolnosti, ktoré svedčia o úmysle viesť také spoločenstvo trvalé, nielen na prechodnú dobu. Spoločné uhradzovanie nákladov na životné potreby možno charakterizovať ako hospodárske spolužitie, pri ktorom osoby spoločne hospodária so svojimi príjmami, nie sú presne oddeľované finančnými prostriedkami a nerozlišuje sa, ktoré veci v domácnosti môžu tieto osoby užívať. Len príležitostná výpomoc v domácnosti, spoločné trávenie dovolení a pod. na vznik spoločnej domácnosti nepostačuje.

Spolužitie sa považuje za trvalé, ak sú tu objektívne zistiteľné okolnosti, ktoré svedčia o úmysle viesť také spoločenstvo trvalé, nielen na prechodnú dobu. Tento úmysel však treba dať nejakým objektívnym spôsobom najavo. Pritom doba trvania spoločenstva bude mať význam ako jedna z okolností, z ktorých možno usudzovať na trvalosť tohto spoločenstva. O trvalosť ide vtedy, ak za daných okolností možno usudzovať, že osoby, ktoré spoločne hospodária, nezamýšľajú toto spoločenstvo udržať len na prechodný čas. Súdna prax dospela k záveru, že spolužitie podľa § 115 OZ je trvalé, ak objektívne zistiteľné okolnosti nasvedčujú o úmysle osôb založiť a viesť také spolužitie nie iba na prechodnú dobu.

33. Súd pri rozhodovaní o predmete sporu vychádzal z výsledkov dokazovania ktoré boli relevantné vo vzťahu k preukázaniu oprávnenosti uplatneného nároku. Tak ako už bolo vyššie z oblasti právnej teórie uvedené, je „vedenie spoločnej domácnosti“ skutočné spolužitie v spotrebnom spoločenstve všetkých týchto osôb, ktoré prispievajú na úhradu spoločných potrieb podľa svojich možností a schopností, a každá z nich si ďalej obstaráva v rámci tohto spoločenstva to, čo potrebuje, pričom pomáha aj ostatným. Spolužijúca fyzická osoba musí žiť v spoločnej domácnosti tak, ako by bola členom rodiny; vyžaduje sa, aby sa starala o spoločnú domácnosť (obstarávaním domácich prác, udržiavaním poriadku v byte, obstarávaním bielizne a údržbou šatstva, prípravou jedla a pod.) alebo poskytovala prostriedky na úhradu potrieb spoločnej domácnosti, alebo aby bola odkázaná výživou na poručiteľa. Žalobkyňa v predmetnom konaní však túto skutočnosť bez pochyby nepreukázala. Na rozdiel od žalobkyne súd je toho názoru, že kvalifikovaným dôkazom je vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu, nakoľko z tohto sa dá vyvodiť počet osôb žijúcich v spoločnej domácnosti resp. v danom byte, nakoľko vyúčtovaniu predchádza vyhlásenie vlastníka bytu o počte osôb v byte žijúcich. Relevantným dôkazom môže byť aj doklad o úhrade nákladov spojených s užívaním bytu. Taktiež relevantným dôkazom je aj vyjadrenie osôb žijúcich v rovnakom obytnom dome, kde je zákonitý predpoklad ich častého vzájomného kontaktu, pokiaľ vedenie spoločnej domácnosti má reálny charakter. Ani to nemusia byť priame dôkazy ale môžu to byť indicie na základe ktorých, v kontexte spolu s ostatnými dôkazmi, je možné predpokladať vedenie spoločnej domácnosti. Aj okolnosť, že žalobkyňa neparticipovala na organizácii pohrebu poručiteľa nesvedčí v jej prospech, nakoľko pokiaľ tvrdí, že poručiteľ nebol v kontakte s rodinou a neželal si aby rodinní príslušníci po ňom dedili je logické a vcelku prirodzené, že sa o pohreb partnera postará vo vlastnej rézii. V danom prípade nie je podstatné, či žalobkyňa bola snúbenicou poručiteľa, nakoľko existencia tohto „záväzku“ sama o sebe nepreukazuje naplnenie skutkovej podstaty § 456, §457 a §115 Občianskeho zákonníka a teda nepotvrdzuje vedenie spoločnej domácnosti s poručiteľom. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozpor v tvrdení žalobkyne, ktorá vo svojej výpovedi v trestnom konaní uviedla, že je zasnúbená s poručiteľom od roku 1997 na rozdiel od roku zasnub, ktorý uviedla v predmetnom konaní a to rok 2013, čo prinajmenšom spochybňuje ich samotnú existenciu. Vedenie spoločnej domácnosti za danej dôkaznej situácie nie je možné vyvodiť ani

s tvrdení žalobkyne a svedkov o jej prítomnosti v byte žalobcu počas ich telefonátov alebo občasných návštev, prípadne účasťou na kultúrnych alebo cirkevných podujatiach. Výpovede svedkov žaloby nepotvrdzujú žalobkyňou tvrdené spolunažívanie s poručiteľom, dokazujú len existenciu známosti alebo priateľstva medzi nimi. Žalobkyňa žiadnym s predložených alebo vykonaných dôkazov nepreukázala svoju starostlivosť o spoločnú domácnosť, nevyjadrila sa konkrétne k žiadnym činnostiam, ktoré by súdu ozrejmili priebeh jej spolunažívania s poručiteľom, práve naopak z výpovede svedkov žalovaných ako aj z predloženej fotodokumentácie súd mohol získať predstavu reálnom stave domácnosti poručiteľa, ktorá nevykazovala známky údržby a poriadku. Taktiež nie je podstatné, do akej miery poručiteľ udržiaval vzťah s rodinou, nakoľko ani táto skutočnosť nesúvisí s preukazovaním spoločnej domácnosti.

34. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Súd je toho názoru, že žalobkyňa existenciu vedenia spoločnej domácnosti, v konaní nepreukázala, pokiaľ by k vedeniu spoločnej domácnosti s poručiteľom došlo, jej existenciu bola by schopná preukázať a teda uniesť dôkazné bremeno práve tými dôkazmi, ktoré označila za nepodstatné.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (§ 255 Ods.1) CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.